

РЕШЕНИЕ

№ 2072

гр. София, 19.04.2012 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 28 състав, в публично заседание на 04.04.2012 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Катя Аспарухова

при участието на секретаря Елеонора Стоянова, като разгледа дело номер **633** по описа за **2012** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл.40, ал. 1 ЗДОИ вр. чл.145 и сл.АПК.

Образувано е по жалба на Д. Д. Т. И Д. П. Н. срещу ЗАПОВЕД РД-20-60 от 28.12.2011г. на Изпълнителния Директор на Националния център за информация и документация /НЦИД/, с която е отказан достъп до информация по заявление вх.№04-00-206 от 17.11.2010г. за предоставяне на копие от дипломата на заинтересованата К. И..

По изложените в жалбата съображения, поддържани от адв.К. –се моли да се отмени отказа и да се задължи ответникът да предостави исканата информация.

Ответникът в съдебно заседание, чрез юрк.Ц., оспорва жалбата и моли да се отхвърли.

Заинтересованата страна К. И. И. – не е изразила становище по делото.

Административен съд София-град като се запозна с доказателства по делото и с оглед правомощията си по чл.168, ал.1 вр. чл.146 от АПК, прие за установено следното:

Жалбата е в срок от адресати на акта, поради което следва да се разгледа по същество.

По същество се има предвид, че с оспорения акт ответникът като компетентен орган /доколкото съхранява подобна информация/ е отказал на основание чл.37, ал.1 т.2 от ЗДОИ да предостави информацията, поради липса на съгласие от третото лице. Отделно се визира, че информацията касае лични данни по смисъла на чл.2, ал.1 от ЗЗЛД и е недопустимо да бъде представена видно от чл.2, ал.1 от ЗДОИ.

От друга страна в жалбата се твърди, че нито едно от описаните основания не е приложимо, доколкото чл.2, ал.1 от ЗДОИ не предвижда подобни основания, а чл.37,

ал.1 т.2 също не следва да се прилага предвид факта, че съгласно ал.5 на чл.37 от ЗДОИ съгласие не се изисква, когато има надделяващ обществен интерес. Отделно се визира, че информацията не касае лицето К. И. в лично качество, а се иска във връзка с това, че заинтересованата страна е орган на власт като заемаща длъжността „Изпълнителен директор на Държавен фонд „Земеделие““. Има позоваване на съдебна практика-решение №9486 от 04.10.2006г.- по адм.дело №3505/2006г. на ВАС, 5-чл.с-в.. В писмено становище се доразвива тезата, че данните на лица заемащи висши държавни длъжности –не представляват лични данни и не подлежат на защита. Сочи се, че чл.31, ал.4 от ЗДОИ с посл.изм. ДВ бр.104 от 2008г.- позволява и когато има лични данни такива, да бъдат предоставяни по начин, че да не засегнат третото лице.

Съдът частично споделя доводите на жалбоподателя. Не се приема твърдението на жалбоподателя, че лицето К. И. е орган, а не засегнато трето лице. Дипломата винаги като документ се свързва с конкретно физическо лице, а това какви длъжности впоследствие въз основа на тази диплома /истинска или фалшива/ лицето ще заеме и дали ще бъде орган на власт- е неотнормимо. В случая информацията засяга К. И. в лично качество макар да е свързана с ценза ѝ на орган на власт. Следователно засяга се третото лице К. И. и следва да се провери дали има надделяващ обществен интерес за да се игнорира съгласието ѝ. Безспорно относно дипломата за висше образование на бившия изпълнителен директор на ДФ ”Земеделие” – и изнесените в медиите факти по въпроса е налице надделяващ обществен интерес по смисъла на §1, т.6 от ДР на ЗДОИ вкл. и предвид това, че за подобна длъжност се изисква определен образователен и професионален ценз свързан със спецификата на Фонда – да бъде и Разплащателна агенция за средствата от Европейския съюз. Подобна информация несъмнено би повишила отчетността и прозрачността в посочената администрация и би задоволила потребността на заявителите по изнесения в обществото въпрос. Следователно на посоченото основание не може да се релевира отказ. Поставя се въпроса обаче – дали с тази информация няма да се изнесат лични данни, поради което да има законосъобразен отказ на визираното от ответника второ основание. Видно от дипломата същата касае лични данни като имена, дата, месец и година на раждане на лицето и това са „лични данни” съгласно §1 т.2 от ДР на ЗДОИ, тъй като позволяват да се идентифицира лицето. В тази връзка чл.2, ал.4 ЗДОИ въвежда забрана за приложението на закона т.е. засягат ли се лични данни- не следва да се разглеждат и уважават заявленията. Посочената забрана не може да бъде преодоляна от наличието на обществен интерес- в този смисъл решение №1405 от 27.01.2012г. на ВАС по адм.дело №9761/2011г. V о., но съдът споделя становище на жалбоподателя изразено в писмената му защита, че тези данни вече са изнесени в публичния регистър и защитата е отпаднала. В тази връзка се приемат изцяло съображенията в мотивите на решение с идентичен казус /решение №9486 от 04.10.2006г. на ВАС по адм.дело №3505/2006г. на 5 –членен състав/, че ако се касае за лица заемащи висши държавни длъжности и с данни като имена и длъжност, попадащи в публичния регистър по Закона за публичност на имуществото на лица, заемащи висши държавни длъжности, то те не представляват защитени лични данни и по отношение на същите може да бъде предоставяна обществена информация вкл. и по отношение на притежаваната образователна степен, доколкото информацията е необходима за създаване на мнение в обществото като цяло по въпроса за квалификацията на тези лица т.е. надделяващ обществен интерес. В случая Изпълнителният директор на ДФЗ е такова лице по чл.2, ал.1 т.17 от ЗПИЛЗВДД и имената на същото макар да са „лични данни” могат да бъдат

оповестени при уважаването на заявлението на жалбоподателките, тъй като не попадат под закрилата на чл.2, ал.4 от ЗДОИ. Данните за образователна степен въпреки липсата на съгласие на това лице – с оглед наличието на обществен интерес – също следва да бъдат предоставени и следователно жалбата е изцяло основателна и трябва да се уважи.

Водим съдът и на основание чл.172, ал.2 АПК.

РЕШИ:

По жалба на Д. Д. Т. И Д. П. Н.

ОТМЕНЯ като незаконосъобразна ЗАПОВЕД РД-20-60 от 28.12.2011г. на Изпълнителния Директор на Националния център за информация и документация /НЦИД/, с която е отказан достъп до информация по заявление вх.№04-00-206 от 17.11.2010г. за предоставяне на копие от дипломата на заинтересованата К. И..

ВРЪЩА преписката на ответника като го задължава да предостави исканата информация в 7 дневен срок, определен по чл.174 от АПК.

Решението е постановено при заинтересована страна К. И. И. от [населено място].

Решението подлежи на обжалване в 14-дневен срок с касационна жалба пред ВАС чрез АССГ. Преписи.

Съдия: